

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 381.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999051120/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Især ved Middagsbordet gik Samtalen meget livlig mellem Doktor Luther, hans Gjæster og hans Husfolk. Gjæsterne skrev endogsaa op, hvad Luther ved disse Lejligheder forklarede for dem. Det blev senere til den store Samling Luther-Ord, som er bleven kaldt hans »Bordtaler».

Der levedes tarveligt i det lutherske Hus, for Pengene var ikke mange. Gjæsteriet kunde man ikke komme af Sted med at tage nogen egentlig Betaling for, thi man havde jo ingen Skik dér at rette sig efter, saa det blev saadan ved Gaver i Ny og Næ. Men det værste var, at Doktor Luther aldrig vilde tage Betaling for sine talrige Skrifter. Det var maaskee noget, han havde fra sin Munketid, da jo Klostreret som en Selvfølge tog Udbyttet af sine Munkes Arbejde. Han kunde have været en hovedrig Mand med den Udbredelse, hans Skrifter fik. Nu var det Boghandlerne og Bogtrykkerne, der stak det hele i Lommen. — Hvad der derimod hjalp paa Stillingen var, at Katharina von Bora viste sig som en meget dygtig Husholderske.

Næsten allermest eller allerhelst gav Doktor Luther sig af med Børnene, hans egne, og de fremmede, som kom der i Huset. Den Vinter efter at han var kommen hjem fra Coburg, lavede han en Julesang til dem, som flere Aar senere blev trykt og meget bekjendt.

Der var den Juleskik, at naar alle var samlede i Dagligstuen Juleaften, blev der stillet en Krybbe frem paa Gulvet, hvori det lille Barn Jesus laa. Det var enten en Dukke med Guldkrone paa eller ogsaa det yngste Barn i Huset, hvis der var et lille Barn. Den Jul var det den lille Magdalene Luther, hun var halvandet Aar. — Saa blev Englenes Budskab sunget, og det sluttede med en Opfordring til Børnene om at finde Jesusbarnet i Stalden i Krybben. De søgte saa rundt i Stuen, og naar de havde fundet Barnet, hilste de det Velkommen med deres Sang. Derpaa tog de hinanden i Hænderne, dansede omkring Krybben og sang »Susannee — det vil sige: Vuggesang — for Barnet: »Lov og Ære være Gud i det Højeste!« — Alt dette havde Doktor Luther taget med i sin Julesang; den lød saaledes:

Først synger Engelen til Børnene (det gjorde han selv):

Fra Himlen højt kommer jeg nu her
med Tidend' ny baade god og kjær,
glad Budskab vi jer føre til,
derom man sige og sjuunge vil.